

בית-חרושת לגיזרה

על כל אשה מאיים אויב נורא: השומן. מדחמתה בו הוא מאבק ממושך ועקשני. בו כל בליטה מתחפלת היא נצחון גרוי. כל פנטימטר מתהדק מקור לגאווה נגדרנית. ביום שמתקשה היא לראשונה להכנס לתוך שמלתה בקלות הרגילה. נורה הפגו הראשון. משם ואילך מתנהק המאבק, תוך התיעצות מתמדת בראי. כמו אויבים נחשלים רכים. אין לשומן כל סיכוי לעמוד בפני התקפה מתוכננת. כי נשק האשה שוב אינו מצטמצם ככוח הרצון. למאמץ המדחמה שדה רתומים עתה מיטב ההישגים של המכניקה המודרנית. כל מה שדרוש עתה הוא לחיצה על כפתור — המכשיר עושה את השאר. השומן מתעייף, נמס ונעדם.

ישנה גם הדרך הרביעית והחדישה ביותר: השיטה הממוכנת. האשה נכנסת לסלון, שם מחכה לה שורה של מכשירים, הנטלים לשומן עד שהוא מתעייף כל כך שאינו יכול להחזיק מעמד, ואז הוא נמס ונעלם. המלחמה, ביסודה, היא אותה מלחמה — אלא שכאן היא ממונעת.

הרים ונבעות של שומן

ההנחה היסודית היא ששריר פעיל אינו אוסף שומן — על כן יש להפעיל את השרירים במידה האפשרית. אולם הפעלת שרירים מעייפת ואנשים שמנים אינם אוהבים להתעייף. המכשירים פתרו את הבעיה. בעזרתם יכולה אשה לישר את הבליטות המיותרות, ותוך כדי כך היא פנויה לקרוא, להחליף רכילות.

באמריקה הפכו מכונים אלה לחלק מקובל של חיי יומיום, בהם מבקרות לא רק נשים שמשקלן מדאיג אותן במיוחד, אלא גם בחורי רות בעלות גוף נאה, אשר רק חלק מסויים ממנו אינו מתאים למידות האידיאליות של היופי הנשי. אחרי כמה טיפולים, יוצאות הן מהמכון לאחר שגם חלק זה איבד את הסניטימטר האחרון המיותר. המכונים, שהתחלת רות בנייהם אדירה, מבטיחים להזינו הרים וגבעות (של שומן).

בין אלה שנענו למודעות היתה צעירה בלונדית, בת למשפחה יהודיה מניו-יורק. היא עברה את הטיפול הרגיל ולשגמרה הופתעה לראות שבניגוד למקובל, צדק המוד — המשקל המיותר, שנשאה על עצמה

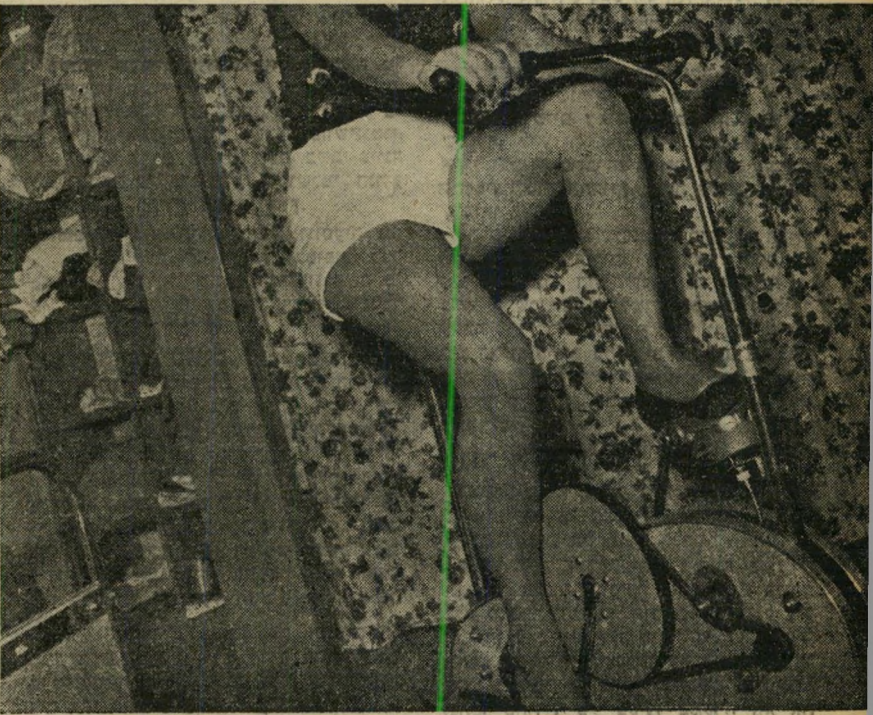
היו זמנים שאשה היתה באמת אשה והיה עליה להסתפק במה שהטבע נתן לה עד סוף החיים. אם גולדה בעלת נמשים, שום דבר לא עזר להעלים אותם. אם שערה היה חסר-ברק ומדובלל, שום תפילה או קינאה לא הועילה לו. ואם היתה אשה שמנה, היא נשארה שמנה והאיש שנשא אותה ידע מראש עם מי (ועם מה) יש לו עסק.

מאז השתנה העולם. בחורה המכוסה עתה נמשים צריכה רק לרסס אותם בתמרוקים ועזרה מלבין כשלב. אם שערה מדובלל — כמה טיפולים במכוניוויי הפוכים את תסוקתה לעטרת תפארת מבריקה. ואשר לשורמן — הוא פשוט לא קיים לאשה המעוניינת בכך — ואין אשה שאינה מעוניינת. לא רק היסופיה המודקנת או עקרת הבית שילדה כבר שלישיה, אלא גם הרקדנית המתוסבת והנערה התמירה, כולן דואגות לגיורתן: שומרות על דיאטה, מודדות ושוקלות את עצמן, דואגות לכל קילוגרם שנחטף לגופן.

מלחמה ממונעת

המלחמה בשומן תופסת מקום חשוב בחיי המין היפה. הררכים להילחם בו שונות ורבות. הראשונה והמקובלת ביותר היא הדיאטה: יהיה התפריט כאשר יהיה, חייבת האשה לענות: "לא, תודה. אני באמת מעדיפה גזר חי ועלה של תרד".

הדרך השניה היא ההתעמלות. היא קשה מדי אפילו מכדי לכתוב עליה. השלישית היא העיסוי: הבחורה שוכבת על שולחן שעה שאשה המסוגלת להפיל שני גברים ככל אחת מידיה, מעסה וממכת אותה.

שיא הכיף

התרגיל היחיד שדרושה בו התאמצות זהו תרגיל רכיבת האופניים — וגם הוא מבוצע בישיבה. אחרי שני קילומטרים של רכיבה, נמצאת הרוכבת עדיין במקום, כי האופניים המיוחדות צמודות לרצפה. משטאל: סוף הטיפול — מרחץ זיעה בתוך מכשיר מיוחד, יחיד במינו בארץ. הבחורה מתמוגגת מרוב נחת בתוך האדים. כל טפול אורך כשעתיים.